KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No.7-8,Vol.23., červenec-srpen--July-August 1999.

Ve filmu Návrat ztraceného ráje získal po mnoha letech novou hereckou příležitost Vladimír Pucholt

Všichni dobří rodáci se znovu vracejí na plátna českých kin

PRAHA, KELČ (reč) - **Filmovou premiéru v pražském kině Blaník měl minulý čtvrtek nový film Vojtěcha Jasného, rodáka z valašské Kelče. Snímkem Návrat ztraceného ráje se režisér vrací ke "všem dobrým rodákům", o nichž před jedenatřiceti lety natočil svůj nejslavnější film.**

Vojtěch Jasný, který emigroval v roce 1970, žije v současné době v New Yorku, kde přednáší filmovou tvorbu na Kolumbijské univerzitě. Materiál ke svému slavnému filmu Všichni dobří rodáci z roku 1968 jezdil sbírat do rodné Kelče i do Bystrého u Poličky, kde natáčel i svůj nový snímek. Proč nebyly oba filmy natáčeny v místě, kde se režisér narodil, tedy v Kelči? *"V Kelči bych nenašel dost ochotných lidí hrát v mém filmu. Ve své vlastní obci nejste prorokem. Kelč oproti Bystrému v lecčems kulturně upadla. Ti aktivní zestárli a zůstala jim síla už jen na zahrádku. Mladí během husákovského režimu zpovrchněli a baví se u televize,"* uvedl v rozhovoru pro deník Lidové noviny Vojtěch Jasný těsně před premiérou nového filmu.

Hlavní postavu v Rodácích vytvořil Jasný podle Františka Slimáčka z Kelče, který zemřel letos v únoru ve věku devadesáti let. Ani v novém filmu rod Slimáčků nechybí. *"Žena Františka Slimáčka mi řekla, že nechtějí, abych dával jejich rod znovu do filmu. Abych jim prý nekazil stáří. I když z toho moc neměli, lidé je pomlouvali a záviděli jim. Ale nakonec jsem Františka přesvědčil, že jeho rod tam bude. Bez toho bych ten film vůbec neudělal,"* řekl Jasný.

Rozšíření je zrada

Michail Gorbačov

Bývalý generál Alexandr Lebeď řekl, že rozšíření NATO, které se právě formálně uskutečňuje, je pro Rusko stejně pokořující, jako byla po 1. světové válce pro Německo versailleská smlouva. A to s sebou nese známé historické souvislosti.

Souhlasím s tímto názorem, ale nejen to. Problém není v tom, zda se Česko, Maďarsko a Polsko připojují k NATO, problém je mnohem vážnější. Je to odmítnutí strategie nové společné Evropy, na které se se mnou všichni západní lidé shodli, když jsme končili studenou válku.

Rozšíření NATO znamená odmítnutí tohoto přístupu. Na jeho místo nastupuje skrytý program Západu, který odhalili a formulovali lidé jako Zbigniew Brzezinski, jímž má být na úkor Ruska dosaženo geopolitické výhody. Jedna ústřední velmoc si chce monopolizovat vůdčí postavení, místo nastolení jistého typu evropské kolektivní bezpečnosti, která byla naší jasnou vizí. Právě proto vstup nových států do NATO zasévá více nedůvěry, než nakolik posiluje bezpečnost. Postupem času také může v Rusku vyvolat nemístné reakce.

Cítím ze strany Západu zradu. Příležitost, které jsme mohli využít ve prospěch míru, byla ztracena. Myšlenka nového světového pořádku byla úplně opuštěna.

Autor je bývalý prezident SSSR

Impuls k nápravě české společnosti

PRAHA - K diskusi o směřování české společnosti deset let po listopadu 1989 vyzývá 186 osobností, které do včerejšího rána podepsaly iniciativu Impuls '99. S jeho textem včera seznámili novináře politolog Jiří Pehe, novinářka Jana Šmídová, katolický kněz Tomáš Halík a vydavatel Martin Jan Stránský. Signatáři výzvy, převážně osobnosti kulturního i veřejného života, se chtějí zasadit o brzkou a kvalitní integraci ČR do evropských struktur a získat pro takový krok podporu občanů.

Chtějí také „rozvíjet a kultivovat" občanskou společnost a přispět k „obnově jejích morálních hodnot". Iniciativa je také zaměřena na kulturu vztahů mezi lidmi, právní kulturu a práci soudnictví, kvalitu školství a dostupnost vzdělání. Iniciativa konstatuje malou ochotu a schopnost politiků komunikovat se zbytkem společností a vnímat kritické připomínky ze světa i z ČR. „Rádi bychom v našem veřejném životě viděli více osobností majících jak odvahu, tak morální váhu veřejné mínění aktivně spoluutvářet a kultivovat," píše se v textu.

U DOKTORA

„A hlavně musíte přestat pít a kouřit," pravil doktor strýcovi Uříčkovém. „Čujte, doktore, a nebyla tu náhodu přede mnú moja stará?"

Tourists required to register with the Czech police

It was every traveller's worst fear in the days of Europe's old Communist bloc:

You inadvertently break some minor law that you had little chance of even finding out about, and suddenly you are no longer a tourist, but a criminal, and the police are in control of what happens to you next. You will be free to go only after they, in their tender mercies, have judged that you have been sufficiently humiliated and punished for your affront to the social order.

That doesn't happen any more, right?

Now that the walls are down, and the countries of the former Eastern Bloc are grappling with the entirely new headaches freedom brings, police surveillance and harassment of law-abiding citizens and their guests is a thing of the past.

Rebecca Bragg

Or is it?

I would have thought so, having travelled extensively in the former Eastern Bloc since the fall of Communism without ever being bothered by police anywhere.

But that's before I heard Scarborough resident Jane Mandat's story of what happened to her in the Prague airport. At first, I flat-out didn't believe it. I thought surely she must have been taken by some freelance con artists preying on people in a hurry to catch a flight.

After all, I myself was in Prague at exactly the same time she was, and nothing like that had happened to me.

Unfortunately, however, her story proved to be true.

The law that both Mandat and I didn't know existed was that Canadians, indeed people of any nationality needing a visa to enter the Czech Republic, must register with the local police within 48 hours of arrival in any city. If you're staying in a hotel, this is discreetly done by the hotel -- no real reason for you to know about it, is there?

However, if you're staying with relatives, as Mandat was, it is up to you to present yourself at the appropriate office, in order to inform the police of exactly whose hospitality you are accepting in the Czech Republic.

The visa requirement for Canadian citizens visiting the Czech Republic is a relatively recent (1991) tit-for-tat formality, instigated in response to Canada's decision that Czechs needed a visa to come here. Americans do not need visas to enter the Czech Republic.

Simple process at the airport

The simplest way for a Canadian to get a Czech visa is to buy it at the airport in Prague, and this is pretty much a rubber-stamp procedure. You fill out a form giving the standard information, including your local address.

You may also, of course, obtain your visa through the Czech embassy in Ottawa -- if you don't mind entrusting your precious passport to the post, or going to the expense of using a courier service.

Either way, the visa will cost you $50, or the equivalent in U.S. or Czech currency.

According to Nora Zelenkova, third secretary at the Czech Embassy in Ottawa, visa applications obtained there specify, in English or French, the 48-hour reporting requirement.

However, Mandat obtained her visa at the Prague airport (as did I), and the information was written only in Czech, a language with which she is not familiar. This, as it turned out, was her tough luck.

Continued on page 2.

Stále platné ideály M. R. Štefánika

Rok po smrti M. R. Štefánika som bol ako deväťročný tretiak na školskom výlete na Bradle. Zo železničnej stanice Brezová sme pochodovali do Košarísk a odtiaľ sme sa lesným chodníkom pretekali k hŕbe kameňov. Tam sme sa od učiteľov a rodičov dozvedeli, že stojíme pri hrobe Milana Rastislava Štefánika. Muž, ktorý sa nám veľkou mierou zaslúžil o slobodu, sa dostal do našich detských duší.

Odvtedy som sa o Štefánika zaujímal s energiou mladosti túžiacej po poznaní. Pri desiatom výročí vzniku Československa, krátko po slávnostnom odhalení pamätníka M. R. Štefánika za prítomnosti prezidenta Masaryka, som opäť, tentoraz ako študent, stúpal po ceste, po ktorej sa v roku 1919 uberal z Košarísk pohrebný sprievod. Na konci asfaltovej cesty náhrobok, okolo štyri nárožné pylóny, medzi nimi kamenné dosky s pamätnými nápismi. Uvedomoval som si, že stojím pred padlým orlom, ktorý na krídlach ducha vo svete hviezd hľadal svoj cieľ. V duchu jeho kréda veriť, milovať a pracovať vyrastala generácia po prvej svetovej vojne. No jeho slová je hodno pripomenúť aj dnes: „Zvíťazíme, ak si budeme, Česi a Slováci, stáť bok po boku. Keď sa niekomu podarí rozdvojiť nás, bude s nami zle. V jednote je sila. Jednota a svornosť je prvou zásadou nášho boja. To si, bratia, pamätajte."

Dnes, v siedmom roku rozdelenia, znie jeho predpoveď smutne a nostalgicky. Nedopusťme, aby sa stala skutkom. Snažme sa i v rozdelenom štáte plniť ideály stále platné.

ANTON PETRÁK,
Bratislava,
generál československej armády

OUT OF TOUCH?

THE PRAGUE POST

YOUR SOURCE FOR INFORMATION ON THE CZECH REPUBLIC

Fresh, up-to-date, unbiased news, business and cultural coverage

For information and a free sample copy, contact the Marketing Department

Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1, Czech Republic

Tel: (420-2) 2487 5000, Fax: (420-2) 2487 5050

e-mail: webmaster@praguepost.cz

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří, jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří, letecky ...	*$ 34:00*

Čtenářům v České republice: Dobrovolné předplatné lze zaslat na: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

OSOBNĚ

Bývalí mí spolužáci ročníku 49 Královské vysoké školy zemědělské v Uppsale ve Švédsku mně do Kanady sdělili, že se koncem května t.r. v městečku Skara bude konat poslední setkání třídy k 50. výročí. Bez Jany, která mezitím ovládla jízdu autem, bych se nikdy na 16tidenní putování autem po Švédsku neodvážil. Jeli jsme přes Drážďany a Berlín do Sassnitz. Zastávkami ve Švédsku, kde byli moji známí z let 1949-51, byly Västervik, Uppsala, Södertälje, Visby na Gotlandě a Växjö. Zajímavá byla zastávka v hlavním skladu firmy IKEA, kde nelze koupit nůž ze švédské oceli. Z Roztok se ovšem mohou dělat výlety po České republice snadno. I když nastala horka, účastnili jsme se všech podniků, které MO s pomocí plk. J. Vojkůvky a pplk. J. Eisela uspořádalo na počest příletu 50ti veteránů-letců z RAF, tryzny v Lidicích, vzpomínky u kostela v Resslově ul., Zborova a tryzny v Ležákách, kam na můj podnět přišli i vojenští přídělenci Kanady a V. Británie. Jinou událostí byla recepce na počest nového slovenského prezidenta R. Schustera v Lobkowiczově paláci v Praze. Do programu se nám vešly i: návštěva hradu Kořina a 2x zřícenin Okoře, koncerty velkých pěveckých sborů z USA v Rudolfinu a v Obecním domě, shlédnutí filmu "Návrat ztraceného ráje", komedie v Hasičském divadle, návštěva na radnici v Pardubicích a v Lázních Bohdančí. Pěkná byla oslava 60. narozenin Jany v rodinném kruhu. Odletěl jsem 17.7. a Jana mezitím vyřizuje papíry týkající se jejího stavu zdravotního. Těší se, že přiletí v září 99. M. Janeček.

Pardubice, 21.6.99: Dokonce i vážný nový p. primátor města, ing. Jiří Stříteský, 56, se mírně pousmál, když ho čestný občan Pardubic /z r. 1993/ a vydavatel t.l., na radnici zvěčnil s Janou Janečkovou-Bayerovou z Roztok u Prahy. Jemu k ruce stojí zdatní náměstci: J. Razskazov, R. Šmahel a ing. M. Koláček.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

J. Loskot se v Calgary přestěhoval. Přejeme mu spokojenost na novém místě. -- Sokolovské strojírny a kan. firma Trensept Inc. jsou partnery při recyklaci pneumatik do granulátů. --Významný poúnorový exulant Jiří Rohn zemřel v Torontě 21.7.99. Působil ve zdravotnictví. --V "MFD" byl citován "pan Březina z Ottawy" a vyšlo několik dopisů redakci od čtenářů, kteří měli opačný názor. --Býv. učitel na Concordia College Miroslav Malík, z Nymburka, zemřel v srpnu 1998. --Kanadský Tomáš Baťa přispěl do publikace "Školství z regionu do Evropy" podnětným článkem. /Kopii pošleme./ --Ve Vídni vyšel článek M. Havlína z Montreálu "Sága o životě dvou bratrů". /Stále sháníme adresu dcery Jana Baťi v Brazilii./ --Michal Mocek napsal pro "MFD" reportáž "Ottawa je městem věžáků a hradů". --Zpěvačka Eva Pilarová připravuje další kuchařku a plánuje další zájezd do Kanady. —Kanadská loutkářka Clairie Voisardová byla v Liberci a v interview s novináři vzpomínala na pobyt v Praze v 70. letech. —"Time" přinesl celou stránku o možnostech podnikání v ČR. --Novou fed. ministryní pro občanství a imigraci se stala pí Elinor Caplan z Toronta. --Ostravský homosexuál dostal v Torontu status uprchlíka; autorem článku v "MFD" byl B. Olšer. --V Montreálu mělo úspěch Pražákovo kvarteto. Hráli hlavně Smetanu. Jinak nejaktivnější skupinou našich tam je Klub seniorů, za vedení ing. V. Pavelky. --27.5. vystoupil v Montreálu v kult. pořadu zpěvák a herec Václav Neckář se svým bratrem Janem. --F. Hlubuček napsal pro "Pramen" reportáž o nedávné návštěvě prezidenta ČR V. Havla ve Winnipegu; dostal čestný doktorát od místní university. --V Burnaby, BC, je aktivní Věra Zavoralová. Přátelé ve Vancouveru postrádají její výtečná jídla. --Z Kitcheneru, Ont. se ozvala energická Hana del Borgo, alias "Lukrecia". --Místo "au-pair" hledá Erika Prokůpková, Zeyerova 8, 360 01 K. Vary, ČR. --Kan. tisk věnoval značnou pozornost návštěvě českého prezidenta V. Havla v Ottawě koncem dubna 99. --Pavel Polonyi se v Torontě pohybuje mezi tiskaři. --Kanadské sokolské pracovníky povzbudil svým projevem současný starosta ČOS inž. M. Pleskač. --S krajanem kol 50ti let by si ráda dopisovala Jana Polanská, Bělčická 2829, 141 00 Praha 4. Tel. 02/765-2414. --Hledá se Jiří Dušnic, býv. přítel manželů Vlachových.

Brňáci Jaromír /"Jarry"/ a Eva Hořčicovi žijí spokojeně v Pickering, Ont. Nevrátili se z Vídně 28. října 1965. Jeho otec měl lahůdkářství v České ul. č.25 a Jaromír byl vyloučen ze studia na právnické fakultě.

Čermák předsedou ČSSK

Josef Čermák byl zvolen novým předsedou Českého a slovenského sdružení v Kanadě na jeho 51. kongresu, který se konal v Montrealu u příležitosti 60. výročí vzniku exilové organizace. Čermák nahradil ve funkci Blanku Rohnovou, která zůstává ve vedení sdružení.

ŠALVĚJ JE PROTI PLICNÍM CHOROBÁM, ČERNÝ BEZ ČISTÍ KREV, TŘEZALKA JE NA JÁTRA, MATEŘÍDOUŠKA PROTI ÚPORNÉMU, MAŘINKA PROTI NEMOCEM SRDCE, ROZRAZIL PROTI ŽALUDEČNÍM BOLESTEM, PŘESLIČKA TĚI ZÁNĚTECH LEDVIN, ALE OBÁVÁM SE, PANAČKU ŽE NÁM MATKA PŘÍRODA NEDALA NIC PROTI HLOUPOSTI

Tourists required

Continuation from page 1.

She arrived at the airport to catch her flight home, checked her luggage, and was issued a boarding pass. Then, she was stopped at a checkpoint by a cop who told her that she would not be permitted to board the plane until she had paid a 200-Crown (kcs) fine (about $9) for her failure to register with the police.

The only reason Mandat was able to understand the nature of her offence at all was that she was accompanied by her Czech-speaking father — who also translated the cop's mistaken belief that Czechs are required to report to Canadian police when they come here, too.

By the time higher authorities had been unsuccessfully appealed to, and her father had managed to find someone who would change a 500 kcs bill, Mandat made her flight with only 10 minutes to spare.

If she had she arrived at the airport any later, or been detained any longer, she would have missed her flight altogether.

However, during the course of her stay in Prague, she took a side-trip to Austria: her exit documents were examined by Czech border police there and found to be in order — even though she had not registered with the local police then, either.

As Mandat observes, the reporting rule would appear to be somewhat arbitrarily applied.

Obsolete but still applies

Zelenkova, who seemed quite horrified by this unfortunate incident, explained that the regulation was an obsolete leftover from Communist times which the Czech parliament just hadn't gotten around to repealing. But yes, Canadians are technically required to register with the police within 48 hours if they are staying with Czech friends or relatives. In Prague, the address for doing this is 2 Olsanska St., Prague 3.

Since the Czech Republic and Slovakia are now two entirely different countries, I called the Slovak embassy to find out if a similar law existed for Canadian visitors, who also require a visa.

Absolutely not, I was assured.

A few personal observations on this matter:

When I was in Prague, I stayed in a private apartment and not in a hotel. Perhaps the agency renting these apartments registered my presence with the police. If so, it was without my knowledge. If not, my exit documents (I took a train out of the country) were nonetheless found to be in order.

I strongly object to this rule as a matter of personal principle and, if I had known about it, would have carefully reconsidered visiting the Czech Republic at all. Canadians who enter a country legally as tourists are not criminals, and ought not to have any dealings with the police unless they themselves fall victim to crime.

Furthermore, if I had Czech friends or relatives who had lived in fear under a Communist regime, during a very long period of time when the police were seen as adversaries of the people and not protectors, I would not wish to burden them with a reason that they might again fear police surveillance. Not even if they were willing to have me do it.

As long as that law is on the books, I don't care if it is just a "technicality."

As Mandat's experience shows, it is nonetheless perfectly enforceable by any ham-fisted oaf wearing a cop's uniform.

Mandat, who also went to Prague in 1990 at her own expense to teach English, had this reaction to her experience:

"The inconsistency, lack of correct information to tourists and harassment propagated by Czech authorities will not entice me in the near future to visit the country nor to offer my services so freely again. I have been greatly saddened by my treatment and, after a very enjoyable holiday, it left a bitter taste in my mouth."

Right on, sister.

You can be sure we'll let you know as soon as this degrading and offensive requirement is lifted.

Z České republiky

Podle dvou nedávných výzkumů je v ČR nespokojeno s něčím tři čtvrtiny občanů.--Sdružení Čechů z Volyně vydalo II.díl "Dějin volyňských Čechů." Potvrzuje,že poznali pravou tvář stalinského komunismu a nemlčeli.Před koncem r.47 se z Volyně do ČSR vrátilo na 40.000 re-emigrantů. Autor doc.Jaroslav Vaculík poděkoval v úvodu za pomoc hlavně MUDr.Vladimíru Dufkovi,inž.Jiřímu Hofmanovi a inž.V.Šircovi. Unikátní čísla časopisu "Čechoslovan",který vycházel v Kyjevě pomohla objasnit významnou roli JUDr.Václava Vondráka,poslance Volyňského zemstva před r.1914.--Většina budov v Lázních Bohdanči byla renovována.Návštěvníci jsou překvapeni,že čápi stále hnízdí na komíně uprostřed lázeňského areálu. Lidé si povšimli,že když v parku hraje dechovka,tak se v hnízdě v taktu pohupují! Starostkou města je sympatická ing. Květa Jeníčková,která se ráda sejde s každým zahraničním Čechem,který do východních Čech zavítá.--Pěkný výhled na Říp je z restaurace "Hostibejk" v Kralupech n.Vlt. Majitel:Pavel Diamant.--Jezdecká socha Jaroslava Haška bude na Prokopově nám.v Praze 3. Autorem pomníku byl Karel Nepraš.Finance se prý seženou ve veřejných sbírkách. --Jmenování Pavla Tykače poradcem ministra financí,uvítal list "MFD"úvodníkem"Kozel zahradníkem".--Svou místnost v Čapkově památníku ve Staré Huti u Dobříše má nyní také Olga Scheinpflugová,herečka,spisovatelka a manželka Karla Čapka. V budově je také stálá výstava Ferdinanda Peroutky.--Ve Vysokém Mýtě,specificky v býv.mlýně Jangelci,vzpomněli důstojným způsobem 100.výročí narození slavného armádního jezdce štkpt.Rudolfa Poplera. Doma a za hranicemi absolvoval 506 dostihů,v nichž ve 140ti zvítězil. Osudným mu byl Memorial Kinského 16.10.1932,kdy v sedle klisny Elly přišel o život.Bylo mu pouhých 33 let.V Hippologickém muzeu v zámku ve Slatiňanech má stálou výstavu,ale je pohřben v rodinné hrobce ve Vys.Mýtě. —Pražský rodák Zdeněk Tmej /nar.5.7.20 v Praze/známý fotograf,byl zatčen v říjnu 1958,za 5 trestných činů dostal 8 let. Prošel Příbramí,Jáchymovem,Kartcuzy atd.,soudně ani dnes rehabilitován nebyl.O americký bourák zn.Plymouth samozřejmě přišel.—Erazim Kohák z USA napsal pro "MFD" podnětný článek "Lidé se honí za extrabuřty a hodinkami s vodotryskem".V Praze žije v paneláku a je spokojen.Loni dostal Cenu ministra životního prostředí a medaili "Za zásluhy" od prez.Havla.--Turisté mají nyní přístup k vinným sklepům pod Arcibiskupským zámkem v Kroměříži,které byly postaveny v r. 1266. Největší zájem je o ročník 1977. --Turisté vyhledávají nejen zámek v Roztokách u Prahy,ale také zámek ve Velkých Losinách na sev.Moravě.--V. Nosek a K.Gottwald už nejsou čestnými občany Šumperka. Poctěni ale byli v nedávné době:sopranistka Dagmar Wanke-Szedrey a hud.skladatel Petr Eben,jakož i hokejista Jiří Dopita.--Významným činem gen.just.služby B.Ečera bylo dopadení terezínského kata Jöckla. Pravou rukou dr.Ečera byl dr.Velen Fanderlik.Ač byl soc.demokrat zastal se veřejně dr.Milady Horákové,měl být zatčen.V r.1954 zemřel,ale jeho dcera dostala 12 let. Za nic.—Ve Frenštátu p.R.prodávají tříkolové italské nákladáky zn.Lombardini.Má nosnost 1.400 kg.--Kan.pěvkyně zpívala v Praze s bratry Dvorskými.Judith Forstová pochází z Vancouveru,BC.--"RT"v Brně doporučila čtenářům,aby si mobil brali sebou i na WC. Mohou zavolat o pomoc v případě,že by tam nebyl papír.Stává se to často i ve Zlíně.Někde mají papír na řetízku a pod zámkem.

Tvář Karla IV. z fresky na Karlštejně, císař římský a král český /1310-1378/ z rodu Lucemburků. Byl synem krále Jana a Elišky Přemyslovny. Autorem malby byl známý roztocký skaut a vlastenec Jiří Bayer, který věřil,že bez Karla IV. by Praha nebyla Prahou.

Na mou duši jsem to neplánoval,ale 7.7. jsem se v Praze v Lichtenštejnském paláci /Kampa 506/ sešel s novým prezidentem Slovenské republiky Rudolfem Schusterem a podal jsem mu ruku /tentokrát pravou/.Pogratuloval jsem mu a popřál zdar v nové zodpovědné funkci v Bratislavě. K mému překvapení jsem se tam setkal s p.Egonem Lánským,mým partnerem při výstupu na Javorinu 31.12.98 a s p.Pavlem Rychetským, který se možná k výstupu na počest slovensko-českého přátelství také odhodlá. Byl tam i dr.Edvard Outrata,býv.rezident Ottawy,dnes šéf Českého statistického úřadu, senátor Petr Pithart,kan.velvyslanec R.Halpin,senátorka MUDr.Jara Moserová, býv.ministr zemědělství Josef Lux,rektor Masarykovy university v Brně Jiří Zlatuška a j. Prezident SR R.Schuster měl zajímavý projev na téma"Vnitřní a zahraniční politika Slovenské republiky v evropském kontextu". V jeho doprovodu byl náčelník jeho vojenskej Kancelárie genpor.Ing.Mojmír Hergovič a přední jeho poradce Ján Bílek. Ten pisateli těchto řádků představil nám.ministra zahraničních vecí SR,p. Jána Figela. Ten se netajil tím,že pochází od Vranova n.T.,kde se narodila moje první paní Helen,slíbil,že najde její rodný domek a pomůže k tomu,aby na něm byla umístěna deska na její památku. MJ.

Dvojí ceny jsou „nemorální“

LADKA BAUEROVÁ

Rozhodnutí jedné pražské soudkyně možná určí precedentem, jak tomu má být s vyššími cenami pro cizince. Je možné, že Obvodní soud v Praze 6 zlikviduje dosud právně podporovaný systém dvojích cen v České republice, který diskriminuje cizince. Soudkyně Zuzana Barochová rozhodla 13. ledna, že Galerie hlavního města Prahy musí vrátit peníze pražskému advokátovi Pavlu Hrdinovi za to, že od něho neprávem vybrala 250 Kč za vstupenky.

Loni v květnu navštívil Hrdina jeden z prostorů Galerie hlavního města Prahy, trojský zámeček, se skupinou cizinců. Když se pokusil koupit vstupenky za „českou“ cenu padesáti korun, pokladní mu sdělila, že jeho přátelé museji zaplatit dvojnásobek české ceny, protože „cizinci jsou bohatší“. Po několika minutách kontroverze zaplatil Hrdina požadovanou částku. Posléze si stěžoval řediteli galerie Jaroslavu Fatkovi, který také trval na tom, že cizinci museji platit vyšší ceny. Fatka konstatoval, že se galerie jen snaží vyrovnat zjevný rozdíl mezi českou korunou a západními měnami.

Hrdina se rozhodl galerii žalovat. České zákony nezakazují výslovně praxi dvojích cen, a tak Hrdina založil svou žalobu na „úmyslném porušení morálního chování“. Pokud se takové porušení morálního chování prokáže, žalovaná osoba musí žalobce odškodnit. Nejednoznačný pojem „porušení morálního chování“ zahrnuje veškeré chování, které je pro poctive a spravedlive občany nepřijatelné.

„Dvojí ceny nebyly v tomto případě ospravedlnitelné,“ konstatovala soudkyně Barochová. „Galerie neposkytovala za zvýšenou cenu žádnou další službu. Cizincům nebyl dán k dispozici dumočník nebo katalogy v jejich jazyce.“

Podle názoru soudkyně musí být vyšší cena ospravedlnitelná „nadstandardní“ službou. Avšak, činitel ministerstva financí, který si nepřál, aby bylo jeho jméno zveřejněno, uvedl, že nevidí důvodu, proč by měl být změněn současný český zákon, k jehož změně v České republice nedojde automaticky v důsledku rozhodnutí soudkyně. Ceny určuje volný trh, konstatoval činitel ministerstva financí, a Česká republika v tom není žádnou výjimkou. „Zajeďte si kamkoliv do zahraničí a uvidíte hned různé ceny pro cizince.“ uvedl.

Fatka se odmítl vyjádřit, zda se jeho galerie odvolá proti tomuto soudnímu rozhodnutí. Konstatoval, že neobdržel dosud písemný rozsudek.

Galerie se sice může odvolat, ale právní odborníci souhlasí, že by rozsudek mohl znamenat, že se mění postoje vůči praxi, kdy museji cizinci platit daleko víc, než místní lidé. Podle Jaromíra Růžičky z firmy Squire, Sanders and Dempsey dovoluje české právo podnikům, aby si určovaly vlastní tržní ceny, ale „takovéto rozsudky během času změní zdejší praxi,“ uvedl.

Změna však stejné nastane, ať se to Čechům líbí nebo ne. Jako kandidát na vstup do Evropské unie, Česká republika bude muset přijmout pravidla EU podle Petra Gregora, právního odborníka delegace Evropské komise v Praze. „Dvojí ceny nejsou na jednotném vnitřním trhu EU možné,“ uvedl.

Přesto však v České republice stále mnohá zařízení a služby pro turisty, jako jsou restaurace a nemocnice, osoby ze zahraničí stále diskriminují. Rozdíly mezi „českými“ cenami a cenami pro cizince jsou někde mírné, jinde jsou drastické. V některých případech je cena pro cizince šestnáctkrát vyšší než cena pro Čechy. Mnoho turistů si to ani neuvědomuje, protože zařízení pro turisty uvádějí jen „cizineckou“ cenu čísly, a česká cena je uvedena slovy v češtině.

Dobrý příklad tohoto systému lze nalézt v pražském židovském muzeum – ve staronové synagoze. Na dveřích muzea je nápis, napsaný anglicky, kde je uvedeno vstupné v hodnotě 450 Kč pro dospělé a 330 Kč pro děti. Vedle toho je napsáno česky. „Podstatné slevy pro místní občany. Informace u pokladny.“ Přiblíží-li se k pokladně Čech, pokladní mu diskrétně zašeptá „českou“ cenu se spiklenečným mrknutím oka. Je to 50 Kč pro dospělé a 20 Kč pro studenty.

České restaurace, česká muzea, galerie, čeští taxikáři a další služby se nezaměřují jen na turisty. Češi ze zahraničí a cizinci, kteří mají v ČR dlouhodobý nebo trvalý pobyt, jsou také obětí této nespravedlnosti.

Bývalý německý velvyslanec v Praze, Michael Steiner, si stěžoval na tuto praxi, poté, co se podrobil léčení v nemocnici Na Homolce. Steiner utrpěl mrtvici nedlouho poté, co převzal v Praze velvyslaneckou funkci. Do nemocnice Na Homolce ho přijali na tři dny, a za to mu účtovali cenu 2700 dolarů - přibližně osminásobek průměrného českého měsíčního platu. „To je opravdu dost vysoká cena,“ uvedl Steiner. „Žádný Čech by ji neplatil. Je možné, že ve velmi výjimečném případě byste takovouto cenu zaplatili v členské zemi Evropské unie. Avšak služby, které mi nabídli Na Homolce, nejsou naprosto srovnatelné.“ Steiner si stěžoval, ale nepomohlo mu to. „V Evropské unii by konstatovali: 'Je nepřípustné někoho diskriminovat kvůli jeho národnosti.' Zde vám řeknou: 'Ten, kdo může zaplatit, má zaplatit.' “

Jiní diplomaté si také stěžovali. V roce 1997 začal francouzský velvyslanec v Praze, Philippe Coste, posílat svého nejmladšího syna do místní soukromé školy za místní cenu. Avšak škola brzo začala zvyšovat jeho školné, až toto školné dosáhlo přibližně čtyřnásobku původní ceny. Coste konstatoval, že to není jediný případ cenové diskriminace, kterou v ČR zažil. „Pro mě,“ uvedl, „je to jeden z tisíců případů.“ Stejně jako Steiner, i Coste je přesvědčen, že Češi musejí změnit politiku, v jejímž rámci účtují cizincům daleko víc než místním lidem. „Je jasné, že je tato praxe v přímém rozporu se zásadou Evropské unie nediskriminovat nikoho na základě jeho národnosti,“ uvedl Coste. „Není rozumné představit si, že by tato praxe mohla pokračovat.“

Tento článek poprvé vyšel anglicky v týdeníku Prague Post. Český překlad Britské listy.

Člověk je víc než stát

O t t a w a **(Od našeho zvláštního zpravodaje)** - Byl to jeden z nejdůležitějších projevů Václava Havla. Prezident, který včera jako teprve druhý ze světových státníků vystoupil v kanadském parlamentu, předstoupil před poslance nejen s obhajobou útoků NATO na Balkáně, ale i nástinem nového světového pořádku, který se touto válkou možná rodí.

"Existuje hodnota vyšší než stát," řekl poslancům Kanady v hlavním městě Ottawě. Touto vyšší hodnotou je podle Havla člověk - kvůli němu vede NATO i válku s Jugoslávií.

"Tato válka nadřazuje lidská práva právům států," tvrdil Havel v parlamentu.

Havel řekl, že Bělehrad byl napaden, aniž k tomu aliance měla mandát OSN. "Stalo se tak z úcty k právu. K právu vyššímu, než je to, které chrání zájmy států," dokazoval.

"NATO, jehož členy jsou dnes Kanada i Česká republika, vede zápas proti genocidnímu režimu Slobodana Miloševiče. Není to zápas snadný ani populární," uvedl prezident. "Jednu věc ji však nemůže upřít žádný soudný člověk: je to zřejmě první válka vůbec, která není vedena jménem zájmů, ale jménem určitých principů a hodnot," dodal.

Podle prezidentova mluvčího Ladislava Špačka se odráží v prezidentově projevu "vyšší patro vnímání války" na Balkáně. "Aliance tu válku zorganizovala a připravila, ale Havel jako jeden z prvních přemýšlí i nad jejími důsledky pro budoucnost," tvrdil Špaček.

Ty jsou podle Havla jednoznačné: "Nebezpečný anachronismus", kterým je národní stát a v jehož jménu se během tohoto století odehrálo tolik zločinů, musí ustoupit do pozadí. Musí vzniknout více prostoru pro občanskou společnost i všeobecnou a celosvětovou platnost lidských práv. "Modla národního státu se přece musí rozplývat ve světě, který propojuje lidi miliony integrujících vztahů," řekl kanadským zákonodárcům.

Havel kritizoval nejen instituci národního státu a přehnané silné vazby lidí k němu, ale i vztah OSN, které je jen spolkem států. "Myslím, že ze zahraniční politiky by se měla postupně vytrácet kategorie zájmů či našich státních zájmů," dodal.

"Kanada se velmi intenzivně angažuje v mírových misích. Navíc v souvislosti s válkou v Kosovu je úloha státu a jeho zájmů živým a diskutovaným tématem," vysvětlil Špaček volbu námětu pro prezidentův projev, který byl historicky druhým takovým vystoupením před kanadským parlamentem vůbec. Před ním tu dostal možnost vystoupit jen jihoafrický prezident Nelson Mandela.

Havlův projev byl vyvrcholením jeho druhé oficiální návštěvy v Kanadě, při níž se kromě setkání s krajany a převzetí doktorátu práv věnoval i otázce vízové povinnosti, kterou Kanada v roce 1997 po exodu Romů z Čech pro české občany opět zavedla. **MICHAL MOCEK**

O LETCÍCH

Plk.Václav Hořejší, navigátor u 311.Sq.RAF, č.153588, nar.17.2.15 Ševětín u Č.Budějovic.

Nová kniha: "Příslušníci čs.letectva v RAF", 272 stran velkého formátu, na nejlepším papíru. Dokonalý statistický přehled. Zpracovali: plk.Josef Váňa, plk.John Sigmund a pplk.Ing.Emil Padior. Vydalo ministerstvo obrany. Dosud nebylo rehabilitováno 958 letců: nejsou jejich adresy, ani jejich příbuzných, není známo, zda žijí či ne. Zajímavý je seznam mužů, kteří narukovali v Kanadě z řad čs.vystěhovalců /jde o 93 jmen/. Knize bude vždy vytýkáno, že "tam něco chybí". Poznámka vydavatele t.l. je jen malá: vedle obsažného článku genmjr.M.Ludikara "Vojáci ve třetím odboji" by se určitě hodil "Doslov" z r. 1979, který napsal Sáša Hess, DFC, ke své původní knize "Byli jsme v Bitvě o Anglii". /Zemřel 10.8. 1981 na Floridě./--V Cardiffu ve Walesu zemřel Zola Karas od 311.--V Praze měl 15.7. pohřeb plk.František Knap od 311, býv.POW. Řečnil dr.Oulehla.--5.9.99 oslaví "82" plk.Lubomír Volka v Lindenhurst, NY.--Během akce v Kosovu nepoužívalo NATO ani jedno české letiště.--Čeští letci se cvičí i nad územím USA.--V Anglii vyjde kniha o čs.312 peruti. Jakoukoliv informaci pošlete na: E.Burton, Manor Barn, Atch Lench, Worec, WR11 5SP, Anglie.--Ant.Svěcený-Sweeney, má novou adresu: 5-570 W.Crescent Rd., Qualicum, BC V9K 1H9. Tel./604/752-3465. /M.Jelínek z Oshawy, Ont. ho znal už v Krakově v r.39./-- Gen.K.Janoušek byl v 50.letech vězněn víc než 12 let. Novou knihu o něm, z pera dr.Z. Vališe, za US$12 pošle: M.Uhlíř-Baset, U Sanopsu 5, 150 00 Praha.--Z 54 členů Aeroklubu Plzeň-Letkov, 18 za války padlo. Předsedou Aeroklubu je Ing. Mir.Neumann. Napsal nám, že je nedávno navštívil Mirek Mirtl z Anglie a že stále pracuje plk.Miroslav Štandera. --Plk.J.Balejka z Val.Klobouk se netají názorem, že Češi žijící v zahraničí jsou nejvěrnější vlastenci, jaké máme.--Angl. historik M.Sheppard shání informace o Josefu Kohoutovi od 312./7.3.17-16.4.84/a o Spitfire Vc AR614. Byl to osobní letoun Tomáše Vybírala jako DU-Z. Po válce se letoun dostal do Kirkland, Ont., byl opraven, prodán do Anglie a je dnes znovu letuschopný. Adresa: 3 Prince Christian Cottages, Manor Rd., Wantage, Oxfordsh., OX12 8NB, Anglie.--Jindřich Bílek, 312., se stal čestným občanem Žďáru n.Sázavou. Zemřel 22.4.1987 v Oxtonu v Anglii.--U 313. sloužil Karel Stojan, nar. 10.3.20 ve Zlíně, zemřel v r.1985 v Sexsmith, Alberta. Jakoukoliv informaci o něm pošlete na: Ing.J.Stojan, Benešova 1417, 500 12 Hradec Králové. /Naše dotazy ohl.služby v RCAF po válce, vyzněly na prázdno./ Protože narukoval do našeho letectva z Batawy, Ont., měl by být ve Váňově seznamu./--Doma vyšel článek "Bojoval za vlast, odměnili ho kriminálem". Týká se záp.letce Jana Prokopa. Na článku spolupracoval a fotografie dodal Lad.Sitenský.--Únor 48 rozklížil dokonale manželství Špačka: paní se vrátila do rodné Anglie a manžel se nemohl dostat ven. Rozvedli se. Po 50ti letech se znovu našli a bude svatba. Dnešní gen.A.Špaček má jen 80 let a děkuje i touto cestou Air Bridge Association a angl.listu "Daily Telegraph".

Leoš Linhart /vlevo/ létal s L.Medřickým /vpravo/. Leoš se narodil 16.11.1912 v Salzburku, ale vyrostl ve Lhotě pod Přeloučí, kde jeho otec měl mlýn. Leoš zahynul v troskách letadla Oxford poblíž letiště v Tainu v sev.Skotsku 10.1.1945. S ním zahynuli také J.Vella, DFC, K.Kvapil, V.Kauders a R.Jelen.

Praha, 10.června 1999: u pomníku padlých čs. letců v 2.světové válce se sešli tito přátelé, zleva: Alois Konopický, Karel Pospíchal a Jaroslav Novák/z Newcastle, NSW, Austrálie/.

Vánoce v Alžíru v r.1939: před českým pivovarem "Slávia" Nad ostatními vyčnívá Lukan-Orlík, 3.zleva je Prokop, pak český sládek, Šimůnek, Příhoda, Hecl, Urbánek a Palička. Lukan a Lehman v Alžíru úspěšně podnikali, ale odjeli s celou skupinou do Anglie: Lehman šel do armády a Lukan do lerectva, údajně 310.perut. Z celé skupiny žije už jen Palička v New Yorku.

Jeden ze statečných

Plk.let.v.v.Oldřich Hlobil,
9.11.1915 Halenkovice-20.5.1991 Děčín.

Halenkovice je malá víska u Napajedel, jeho otec tam byl učitelem a měl 4 děti. Oldřichovi se líbilo létat a už v 15ti letech ovládal kluzák Zlín 5, ale na přání otce absolvoval obch.školu v Uh.Hradišti. Přihlásil se do školy let.dorostu v Prostějově, ale nebyl přijat /byl hubené a drobné postavy/. V r.1935 se dostal do Piešťan a díky F. Louckému se začal učit létat na motorových letadlech. S průkazkou sportovního letce nastoupil 1.10.36 k 39.stíhací letce 3.let.pluku ve Vajnorech. Další zastávky: Prostějov, Piešťany, Nitra a Malacky, kde ho zastihlo vyhlášení Slov.státu a veškerý český personál byl poslán nákl.vlakem do Brna. Hledal cestu, jak odejít do zahraničí bojovat.. Od F.Louckého v Praze dostal on a J.Balejka adresu převáděče v Ostravě. Když nebyl doma, zkusili to na vlastní pěst a přechod do Polska se jim zdařil. V autobusu cestou do Krakova se sešli s por.Götzem. Přihlásili se k čs.voj.jednotkám a Oldřich se přes Bronowice dostal do Gdyně, odkud ho švédská loď Castelholm dovezla do Francie. V Paříži podepsal vstup do Ciz.legie. Po vypuknutí války v Polsku se dostal na letiště v Toulouse. Stal se pilotem a byl povýšen na desátníka. Po kapitulaci Francie se naši vojáci a letci soustředili v Port Vendres, na hranici se Španělskem. Loď "Monica" je dovezla do Oranu, kde se ujal velení škpt.Brušina. Přes Gibraltar se dostala skupina do Anglie a O.Hlobil se 25.7.1940 stal příslušníkem RAF č.787499. Po ovládnutí angličtiny a školení se dostal v Honingtonu 22.5.41 k čs.311 bomb.peruti. Cílem jeho prvního operačního letu byl Hamburg, později obvykle Berlín. Při náletu na Brest bylo jeho letadlo poškozeno a muselo nouzově v Anglii přistát. Hlobil měl zlámaná žebra a otřes mozku. Koncem června 42 byl Hlobil zas u 311. a s ní prodělal přeřazení ke Coastal Command. Od 6.6.44 byl přeložen k angl.511.peruti, později k 577.peruti, u které zůstal až do 21.8.1945. Za války nalétal celkem 1417 hodin, z toho 248 v noci. Po válce sloužil u dopravního pluku, pak jako instruktor ve Val.Meziříčí, Přerově a v Havl.Brodě, kde byl 22.9.49 zatčen. Vězněn byl na Špilberku v Brně. Vojenský soud jej degradoval z důstojníka na vojína a vyhodil z letectva. Pracoval jako pomocný dělník v Ostravě a ve Val.Meziříčí. Zemřel v Děčíně. Jeho vdova Marie nám napsala: "Nikdy neslevil ze svých zásad, zůstal skromný, pracovitý a obětavý. Miloval svou vlast a proto nasazoval svůj život a zdraví."

Armáda chce ulehčit veteránům stáří

Praha (gag, ČTK) - Z českých válečných veteránů z druhé světové války se dnešních dnů dožilo 2802 mužů. Už jen těžko je potká tristní konec navigátora 311. bombardovací perutě Královského vojenského letectva Velké Británie (RAF) Stanislava Dvorského. Generál dožil své dny 1. ledna v zastřešeném domově důchodců v Mnišku pod Brdy ve stísněném a zapáchajícím pokojíku s dalšími dvěma důchodci.

Vysloužilcům, kteří bojovali za druhé světové války v zahraničí, svitla naděje, že se stát po deseti letech diskusí a odkladů postará o jejich důstojné stáří. Od příštího roku bude podle vedoucího kanceláře veteránů ministerstva obrany Jiřího Vojkůvky resort schopen hradit ze svého rozpočtu pobyt bývalých vojáků v penzionech pro seniory. "Jednali jsme už s představiteli 'relativně' drahých soukromých penzionů, v nichž by měli být veteráni umístěni," říká Vojkůvka. Váleční veteráni budou hradit z ceny pobytu jen povinnou část (asi dvě třetiny starobního důchodu), zbytek zaplatí resort obrany. Je připraven i rozkaz ministra, který umožní připlácet na pobyt v ústavech sociální péče.

"Konečně," reaguje předseda Sdružení československých zahraničních letců Stanislav Hlučka. Tento krok však hodnotí jen jako jednu z etap desetiletého boje vysloužilců za jejich práva. Vstřícnost státu vítají podle Hlučky i ti bývalí vojáci, kteří po roce 1948 emigrovali na Západ a rádi by dožili doma - ovšem v důstojném prostředí. "Neměly by se také opakovat situace podobné té, kdy jsem se musel měsíce doprošovat, aby bývalého letce Josefa Flekala umístili alespoň v Bohnicích," doufá Hlučka.

Tajemník Československé obce legionářské Bohuslav Andršt připomíná, že mnozí veteráni se již špatně pohybují a někteří prožili poslední léta svého života ve zcela nevyhovujících podmínkách. Ministerstvo obrany proto přislíbilo, že pro tyto veterány budou od příštího roku zřízena při vojenských nemocnicích oddělení dlouhodobě nemocných.

"Jsme vděčni za každý vstřícný krok státu, ale stále jsme v roli prosebníků, čekajících na padající drobty ze stolu," hodnotí péči o veterány Andršt. Pokud by podle něj vysloužilci váhali v boji za suverenitu republiky stejně jako ona nyní, když má splácet svůj dluh, jen těžko by vznikl československý armádní sbor, v němž Andršt bojoval v Dukelském průsmyku.

Ministerstvo obrany počítá podle Vojkůvky pro příští rok s maximálně 60 místy v penzionech pro veterány, kteří o péči požádají. 4+0 2/13-'99

O VOJÁCÍCH

L.Holý doporučuje knihu gen.Matěje Němce "Návraty ke svobodě".--Historik S.Klaban navštívil hroby našich vojáků ve Francii;neviděl ani jednu státní vlaječku,natož květiny.--Při prohlídce Hradu veteráni neznalí česky uvítali překlad M.Janečka z "KL".--Milan Paumer /roč.31 z Čelákovic/se v r.53 s bratry Mašínovými dostal na západ,prodělal výcvik s americkými "zelenými barety" a když k horké válce nedošlo,otevřel si taxi službu v Miami. Byl v nepřítomnosti odsouzen k smrti,ale řekli mu,že je to promlčeno a tak létá do ČR každý rok.--Od starosty v Kobylí došla zpráva,že hlavní ulice města bude Křivkova a že na památníku padlých hrdinů bude uvedeno jméno rotmistra Petra Křivky /viz článek na této stránce/.--Nesmírně zajímavá a poučná kniha:"Černý dostal mat",s podtitulkem "Pohled do zákulisí zpravodajských služeb",224 stran. Napsal ji Miroslav Ivanov ve spolupráci s gen.Josefem Bartíkem/nar.30.6.1897, Stachy,zemřel 23.5.1968,Praha/. V ČR kniha stojí asi 200 Kč,ale poštovné do zámoří 2x tolik;nejlepší je poslat US$20 na:D.Rybníček,Vyd.AKCENT,Energetiků 987, 674 01 Třebíč,ČR.--Vyšší důstojníci Armády ČR,kteří se účastnili podniků pořádaných min.obrany v Praze v červnu 99: genmjr.Josef Dufek,genmjr.Fr.Padělek,genmjr. Ing.Petr Viznica. Mužem v pozadí byl Stanislav Frantel ze sekce zahr.vztahů MO. --Ve styku některých českých útvarů s NATO se projevuje citelně neznalost angličtiny na české straně.--V Užhorodu vzpomněli na tzv.mukačevský incident před 60ti lety:čs.vojáci /dvě roty pěšího pluku 36 a hlídky SOS/ byli přepadeni Maďary 2 měsíce před oddělením Slovenska/.Naší straně velel brig.gen.Oleg Svátek a poručíci Svoboda a Říha.--Kan.velvyslanec v Praze sloužil v r.1967 jako důstojník kan.armády na Kypru. Teprve pak se dal na kariéru diplomata.--Článek, který nám poslal MUDr.J.Žák o svých dvou bratřích zahynulých tragicky za něm. okupace,je třeba upravit a zkrátit. Ovšem po dohodě s autorem,který žije ve Švýcarsku a v Praze. Pochází z Kojetína.--V Obci legionářské v Praze obětavě vypomáhá Aničk a Fantlová,býv.rez. ve Phoenix,AZ.Vrátila se do Prahy s 3. brigádou gen.Klapálka.--J.Pavlíček nám sdělil,že 5.7.99 odešel na věčnost P. Jiří E.Krejčí,CCG, 88. Pocházel z Rousměrova u Žďáru n.S. Působil jako kněz ve Vídni od r.31,pak v Jeruzalémě,kde se přihlásil do čs.armády na západě. Po válce působil v Praze,ale v 50.letech pracoval jako lesní dělník v Hrabyni. K 50.výročí založení našich jednotek v Agde ho režim pustil ven a kdo při tom byl nikdy nezapomene na slavnou mši v tamní katedrále,kterou sloužil s P.Ant.Bernáčkem.Pohřeb se konal v Místku za účasti veteránů-vojáků.--Fantastická kniha: M.John- "Září 1938",2 díly,celkem 1.306 stran,150 fotografií. Je to první srovnávací studie čes.a něm.armády v předvečer 2.svět.války. Dokonalá synthéza politiky, techniky a vojenského umění. Autor na díle pracoval přes 30 let. Je to strhující obraz dvou proti sobě stojících armád-jejich výzbroje,taktiky,logistiky-a seznamuje nás s jejich strategickými záměry. Dotazy:Plk.Ing. M.John,Okružní horní 26/5,291 01 Žďár n.S.— Fabián Katrňák se nám ztratil.Poslední zaměstnání měl u Paradise Fruit Co.,Lakeland, FL./Kdo z našich čtenářů na Floridě tam může zjistit,zda žije?/--Plk.J.Vojkůvka a R.Pelešk a se sešli v Mississauze s předsedou zdejší skupiny veteránů Josefem Hynkem. Odbočka oživí činnost na podzim.--Ze 4 signatářů pro nás potupné mnichovské dohody jediné Německo dosud smlouvu neanulovalo; tvrdí,že je platná ode dne podpisu do přepadení ČSR v březnu 1939. Tehdy ji totiž porušilo samo.-- V Liberci byla přehlídka první české roty NATO. Mezi spokojenými diváky byl vých.veterán por.Jaroslav Grosman z Roztok u Jilemnice. Přežil Duklu. Během internace v SSSR se dověděl,čeho jsou komunisté schopni.--Při vzpomínce na 60.výročí okupace ČSR Němci promluvili v Praze JUDr.Jakub Čermín a ing.Sl. Klaban,kteří vedou Český svaz bojovníků za svobodu.--Jistý list vycházející v Praze,ale kontrolovaný Němci v Passově,napsal k 15.3. 39,že to bylo"mírové opatření za účelem znovunastolení pořádku v českých zemích".

HRDINA DOMÁCÍHO ODBOJE

V říjnu 1996 dostal v Praze na Hradě "Medaili za hrdinství" rotmistr Petr Křivka, s dodatkem:"In memoriam.Člen odboje za 2. světové války".Již tehdy se ozval ve "Svornosti" historik O.Klobas článkem "Stačil by řádek navíc"a litoval,že odůvodnění neznělo takto:"Petr Křivka,účastník tří odbojů,oběšen komunisty". A ozvaly se hlasy,že za to,co jmenovaný na jižní Moravě vykonal,by si zasloužil Řád Bílého lva. Už v r.48 založil totiž podzemní hnutí "Táta",jehož jádrem bylo na 200 osob a ve vhodnou dobu mělo vojensky převzít moc na jižní Moravě,nastolit demokracii a obnovit lidská práva. Zradou bylo vedení skupiny 17. 8.49 pobliž Bučovic pozatýkáno StB. Postupně bylo uvězněno 180 lidí.Hlavní členové, v čele s Petrem Křivkou,byli postaveni před soud 23.2.51. Většina byla odsouzena na 10 až 15 let žaláře,ale v případě Petra Křivky rozsudek zněl:smrt oběšením. Byl vykonán na Cejlu 12.7.1951. Kdo byl tento muž,jehož sama existence komunistům vadila? Byl italským legionářem,bojoval na Slovensku proti Maďarům,za Němců byl jako přední Sokol zatčen,podařil se mu útěk a dostal se přes Maďarsko a Střední východ do Francie.V Anglii se stal členem osobní stráže pres.Beneše a s ním se také v r.45 vrátil do Prahy. Když se komunisté zmocnili vlády,nemohl tento zanícený vlastenec zůstat nečinný.

MJ

Petr Křivka
20.10.1897-21.7.1951.

Na zákl.škole v Brně-Novém Lískovci byla 28.října 1997 odhalena tato pamětní deska,na které je tento nápis:"Petr Křivka,nar.20.10.1897 v Kobylí, vlastenec a hrdina I.a II. světové války,popraven komunistickou justicí za organizování obrany demokracie 21.7.1951 ve věznici v Brně na Cejlu. K uctění památky otce věnuje syn Vladimír Křivka,1997".

"PÉTÉPÁK v Pentagonu"

František Mejtský se narodil 27. listopadu 1931 v rodině vlasteneckého starosty malé obce Stříbrny na Chrudimsku.

Rodiče hospodařili a ve vlasteneckém duchu vychovávali své dvě děti. Otec se navíc věnoval elektrotechnice a opravoval radiopřístroje.

Po okupaci roku 1939 se ihned zapojil do odboje a navázal spojení se skupinou generála Svatoně. Velmi jí pomohl, když dokázal opravit poškozenou vysílačku MILADA.

Když Němci znemožnili poslech zahraničního rozhlasu, začal s riskantní výrobou tzv. "čerčilek", které jej umožňovaly . Děti vnímaly, že dělá něco velmi důležitého a o to víc k němu lnuly.

V komunismu viděl dalšího nebezpečného nepřítele svobody celého národa. Svým smýšlením se netajil, a proto začal být sledován StB. Aby unikl zatčení, společně se svým kamarádem Eduardem Janouškem z Hrochova Týnce 21. dubna 1951 beze stopy "zmizel".

Následovala tvrdá odveta. Syn František byl vyloučen ze Zemědělské školy v Chrudimi a dán k dispozici Státním statkům jako kočí. Sestra Růžena musela nastoupit v místní cihelně. S matkou je často, hlavně v noci, odváželi k výslechům. Dnem 1. října 1952 byl František povolán k PTP do Liptovského Mikuláše k lopatě a krumpáči. Časem našel důvěryhodného kamaráda, se kterým začali promýšlet jak utéci na Západ. Brzy zjara byl jejich útvar přeložen do Chotusic u Čáslavi. Tehdy termín útěku stanovili na květen.

Přes hraniční překážky a smrtící nástrahy šel František jako první. Měl štěstí a překonal je. Kamaráda však velmi těžce zranila náslapná mina. Okamžitě se kolem rozzářily reflektory a rozhoukaly sirény. František však nezaváhal, vrátil se pro raněného kamaráda a přenesl jej do bezpečí. Ani ve svobodném světě nebylo všechno růžové. Následovala léta těžkých zkoušek a mnoho útrap.

Františkovi se podařilo emigrovat do USA, kde vystudoval a získal titul inženýra. Roky žil bez sebemenších zpráv z domova, kde byli mezitím dosud ukrývaní otec a jeho kamarád v srpnu 1958 vyzrazeni. se všemi nejbližšími - s matkou, sestrou s manželem a dalšími sedmi přáteli - uvězněni a tvrdě odsouzeni.

František vstoupil do americké armády a zúčastnil se několika válečných operací. Díky své statečnosti dosáhl hodnosti podplukovníka a jako rozvážný a zkušený voják, možná jako první Čech, pracoval deset let přímo v Pentagonu.

Mezitím jeho oba rodiče zemřeli, padl i komunismus. František však teprve v dubnu 1995 mohl o sobě podat sestře zprávu. Přijala ji s nevypověditelnou radostí ! Tedy žije! Dne 24. srpna téhož roku přiletěl s manželkou Ingrid na návštěvu. Se slzami v očích poklekli společně u hrobu Františkových statečných rodičů. Po dvaačtyřiceti letech stál opět na půdě své milované vlasti, domova a rodného kraje ! Vítala je radost příbuzných, přátel a kamarádů.

Přiletěli i v roce 1997, ale po týdenním pobytu došlo k tragické autonehodě , které František 19. července podlehl. Jeho pohřeb se konal 27. července z vejvanovického kostela. Rakev byla zahalena státní vlajkou USA a ke hrobu rodičů, ve kterém si přál jednou spočinout, ji doprovázelo mnoho přátel a známých.

Odešel do zahraničí jako dvaadvacetiletý statečný mladý muž s hřejivou láskou k vlasti v srdci. Vrátil se domů navždy v nedožitých sedmašedesáti letech. I on se zasloužil o návrat demokracie do naší vlasti.

Josef Holan

Šedivý vojákům: Bez angličtiny v armádě končíte

Praha (gag) - Razantním způsobem vymýtit neznalost angličtiny mezi důstojnickým sborem se rozhodl náčelník generálního štábu Jiří Šedivý. "Pokud to nezvládnete, začnu vám od ledna krátit příplatky, a jestliže se ani pak do roka nezlepšíte, odvolám vás z funkce," řekl včera důstojníkům na shromáždění hlavních funkcionářů armády. Podle generála už není únosné, aby na setkání NATO či jednání v zahraničí odjížděli vojáci, kteří se nedomluví. "Výsledek takové cesty je jediný - dozvíme se, že tam bylo hezky," tvrdí Šedivý. Aby donutil vojáky studovat jazyky, zakázal jim jednat s partnery z aliance s pomocí tlumočníků. V armádě nyní slouží 28 000 vojáků z povolání. Studia či školení v anglicky mluvících zemích absolvovalo podle Miroslava Šindeláře z tiskového odboru ministerstva obrany šest tisíc důstojníků. "Dalších 3723 lidí má zkoušky z němčiny, francouzštiny, španělštiny či angličtiny," upřesňuje Šindelář. MF DNES 7.7.99

O PARAŠUTISTECH

Letošní tryzny v Ležákách dobře naplánovali: pplk. F. Bobek a pí J. Měšťanová z Chrudimě. Proslovy měli: senátor Petr Pithart, genmjr. Ing. Petr Vojtica a plukovníci Rudolf Krzák a Václav Modrák. Posledně jmenovaný objasnil, jak obtížné bylo v Londýně na Voj. Radioústředně přijímat a luštit depeše od radiotelegrafistů shozených v Čechách a na Moravě za války. Jedním z nich byl Jiří Potůček, který vysílal právě z Ležáků. —Juraj Fischer z Lučence nám poslal článek o svém příteli z války, Janu Hrubém, který zahynul se šesti kamarády v Resslově ul. v Praze v r. 1942. --Došel nový materiál o práci P. Josefa Pojara, který působil ve Vídni /byl shozen na Balkáně/ přežil Mauthausen a 10 let komunistického kriminálu. Zemřel 3.8.92 ve Vídni. —Plk. Čestmír Šikola podal u Ústavního soudu v Brně žalobu pro urážku na cti proti M. Grebeníčkovi /předsedovi českých komunistů a listu "Haló noviny". /Držíme Čestmírovi palec./ —V Tvrdonicích uctili památku statečného parašutisty Ant. Bartoše z Lanžhota. --18.6. měli v rámci programu MO Na Valech vystižné projevy: předseda SDOP Ing. S. Klaban, předseda ČSBS Judr. Jakub Čermín a historik z HÚ AČR PhDr. E. Stehlík. Věcné poznámky měli plk. J. Klemeš a plk. Čestímr Šikola. /Z USA přijel plk. J. Babinec. / Vítaná byla účast skupin mladých poddůstojníků ze všech posádek v ČR. --Zajímavá kniha: "Podpalte Československo!" od plk. J. Šolce,

Po letošní tryzně v Ležákách vyslovil kanadský vojenský přidělenec plk. James W. Ritzel /jeho pravomoc zahrnuje také Maďarsko a Slovinsko/ přání sejít se s "pantátou" Ladislavem Korábkem v č. 3 v Hradišti u Nasavrk. Na snímku je plk. Ritzel a za ním britský vojenský přidělenec v Praze plk. Anthony Davidson. L. Korábek oslaví letos 4. září své 97. narozeniny a díky své snaše Věře Korábkové se má doslova "k světu". Za války skrýval před Gestapem několik skupin záp. parašutistů. Mezi nimi byli např. R. Pernický, Alois Vyhňák, Jaromír Nechanský, Jaroslav Klemeš a j.

Čtenář nás upozornil na knihu "Morava v boji proti fašismu", která vyšla v Brně v r. 1987.

O skautech

F. Cigánek-Albatros nám poslal pěknou fotografii skautů z Přerova, kteří se k 80. výročí vzniku skautingu v Holešově účastnili X. ročníku Memoriálu R. Plajnera, na trase Tesák-Sv. Hostýn. --"LN" přinesly článek o Janu Smudkovi "Nepolapitelný junák". Vedl oddíl v Domažlicích a zatčení Gestapem se vyhnul útěkem na Balkán a do Anglie v březnu 1940. Sloužil do konce války u 311. bomb. peruti jako "Karel Doubek". Po únoru 48 odešel do Anglie a podle posl. zpráv si postavil domek v Protivíně na Chodsku. --Majetek autora Jar. Foglara i s autorskými právy je v rukou Nadace J. Foglara, kterou zřídil před svou smrtí. Dnes má Nadace na 10 milionů Kč. --Čeští sběratelé skautských známek se sešli nedávno v Uhříněvsi u Prahy; mezinárodní organizace čítající přes 1.000 členů měla výroční schůzi v Denveru, Kolorádo. Účastnil se jí náš dopisovatel a býv. skaut Tony Cífka. —V Praze vyšla česky kniha o životě lorda Baden-Powella "Vlk, jenž nikdy nespí", 144 stran, z pera W. Hansena, z němčiny přeložila Anna Velichová s R. Štáskem. --M. Plachý-Miky vydává ve Světlé n. S. měsíčně bulletin "Marabu". Obětavec, jakému není rovno. --Účast pražských skautů v povstání v květnu 45 zachytila publikace Karla Skály "6 dní pod Červeným křížem", 112 stran. Autor: Dr. Karel Skála-ATRI, Toruňská 329/4, 181 00 Praha 8-Bohnice. Pomáhá také při vydávání měsíčníku 35. střediska "Jar. Rady" "Lokali". -- Řád TGM dostal nedávno Mons. ThDr. Antonín Huvar z Velké Bystřice. V 50. letech byl 10 let vězněn na Jáchymovsku, pak 15 let byl u lopaty. Medaili "Za zásluhy o stát" dostal Josef Jelínek-Baghýra, rovněž býv. mukl, který žije v Erlangen v Německu, člen Čestného oddílu Velena Fanderlika. --Prof. Dr. Ing. Milota Faderlik zemřel 16.1.99 v Hradci. Bylo mu 93 let. --M. Miltner, Webermühle 32, 5432 Neuendorf, Švýcary, stále shání informace o skautské činnosti těch, co sloužili za války v RAF. O roverech v Šanghaji v r. 1941 materiál sehnal.

Ottawa, 29. dubna 1999: skaut Mirko Janeček /vpravo/ měl "úřední" povolení, aby navzdory diplomatickým zvyklostem podal p. prezidentovi České republiky, V. Havlovi, levou ruku. Je to mezi skauty běžné. Bylo to předem schváleno jeho kancléřem: Ivo Mathé byl sám v mládí skaut, pardon: vodák. S jeho nástupem se mnohé kolem p. prezidenta na Hradě změnilo k lepšímu..

POSLEDNÍ SVĚDEK

◆ V pátek 21. května jsme se v Žamberku rozloučili s **LADISLAVEM ŽABKOU.**

Narodil se 25. srpna 1925 v Polsku u Žamberka a celý život zůstal svému rodišti věrný. Přišla německá okupace, II. světová válka a s ní odboj.

V noci 3. dubna 1944 se uskutečnil ve Vysoké n. L. v blízkosti Hradce Králové výsadek paradesantní skupiny BARIUM, jehož členy byli Josef Žižka a Tomáš Býček a velitelem Josef Šandera. Tato skupina byla jednou z nejvýznamnějších. Do jejích akcí bylo zapojeno mnoho obětavých lidí a její vysílačka Marta, která navázala první spojení s ústředím 19. dubna 1944 v Rychnově n. Kn., ménila stále svá stanoviště.

Ladislav Žabka (1925–1999)

Členové Baria se časem rozdělili a do Polska u Žamberka přišli jen Josef Šandera a Josef Žižka, všeobecně známí jako Velký a Malý Josef. Úkryt jim zprostředkoval škpt. František Markalous v domě rodičů Ladislava Žabky, tehdy devatenáctiletého.

Musíme obdivovat odvahu těchto tří lidí, kteří dobře věděli, jakému riziku se vystavují.

Osud všech účastníků se naplnil 16. ledna 1945, když bylo stavení Žabkových obklíčeno gestapáky. Velký Josef, když viděl, že není naděje na záchranu, se zastřelil z pistole do spánku a zemřel v hradecké nemocnici pod krycím jménem František Drbola 9. března 1945. Josef Žižka se na naléhání manželů Žabkových vzdal, aby zabránil vypálení celé osady. Byl převezen do pankrácké věznice, kde se ještě týž den oběsil. Manželé Žabkovi byli odsouzeni k trestu smrti, odvezeni do Terezína, ale zachránil je konec války. Ladislavu Žabkovi se podařilo z obklíčení uprchnout. Skrýval se poté až do osvobození v Pěčíně.

Tyto tragické události nám připomínají pamětní desky ve Vysoké nad Labem a v Žamberku-Polsku na domě Žabků. Po veliteli Josefu Šanderovi byla pojmenována tamější ulice.

Oslavy 40. výročí výsadku Barium jsem se zúčastnil ještě za totality v roce 1984. Za krásného měsíčního večera 25. srpna hořel na břehu rybníka Dymlov – nedaleko od Žabků – táborák, nad kterým visel velký kotlík guláše. Kolem byla shromážděna skupina lidí, převážně mladých. Za chvíli se vše ztišilo a pamětníci začali vypravovat o tom, co zažili za války při poskytování pomoci Bariu. Mezi těmito přímými svědky byl i stařičký kazatel církve evangelické Gustav Zvěřina, který přijímal Josefa Žižku na faře v Potštejně, Ing. Slavomír Klaban z Hradce Králové, který s výsadkem navázal spojení jako vůbec první, radiotelegrafista plk. v. v. Jan Štursa, genmjr. v. v. Rudolf Krzák a jiní. Nechyběl tenkrát samozřejmě ani Ladislav Žabka, svědek a účastník konce obou Josefů. Vyprávěl o nich, že byli skvělí.

Organizátory tohoto setkání byli mladí lidé z Brna, kteří se na popud July Malečka sdružili a pátrali po osudech válečných výsadků. Tak v roce 1983 šli po stopách parašutistů vysazených v křivoklátských lesích. Jejich putování začínalo v Lánech u hrobu TGM. O rok později se rozhodli jít v době od 17. do 27. srpna po stopách Baria. Začali ve Vysoké n. L., kde se setkali se Slavomírem Klabanem, a skončili v Žamberku, kde k pamětní desce na statku u Žabků zavěsili věneček.

Večer uspořádali zmíněný táborák. Každý účastník dostal symbolickou dřevěnou plaketu a pamětní list, jehož autorem byl Julek Maleček. Po skončení besedy se nesly malým údolíčkem zvuky kytar a zpěvu. Byl to krásný, nezapomenutelný večer, na který se vzpomíná se slzami v očích.

O deset let později, 10. dubna 1994, bylo uspořádáno v kulturním domě Střelnice v Hradci Králové slavnostní shromáždění k 50. výročí Baria, které organizoval ČSBS spolu s desítkou dalších organizací a pod záštitou Ministerstva obrany ČR, primátora města a přednosty OÚ. Velký sál byl zcela zaplněn. Za zvuků husitského chorálu byla vojáky AČR přinesena standarta pluku, který nese čestný název „parašutistů". Po státní hymně byly předneseny slavnostní projevy ing. S. Klabanem, generálem R. Krzákem a královehradeckým biskupem dr. K. Otčenáškem. Byla předána vyznamenání a pamětní plakety. Jedním z deseti nositelů vyznamenání „Za věrnost 1939–1945" se stal i L. Žabka.

Od této slavnosti uplynulo pouhých pět let, ale dnes si již na tyto události v Žamberku nikdo nevzpomene ani při význačných výročích. Organizace, která se zavázala pečovat o pamětní desku u Žabků, své povinnosti neplní. Z označení ulice Josefa Šandery zbyla jen stará cedule na plotě, která tam visí jen díky dobré vůli majitele zahrady. Z nového městského značení ulic se jaksi vytratila...

S dědečkem se nad rakví rozloučila jeho vnučka, protože na pohřbu chyběli zástupci města a organizací. Ladislav Žabka, poslední přímý svědek událostí 16. ledna 1945, by si byl jistě takovou pozornost při posledním rozloučením zasloužil!

"Nár. Osvobození" **JIŘÍ MERGANC**

Z České republiky

Pod záštitou starosty Poběžovic V.Jílka se tam nedávno uskutečnil sjezd býv.příslušníků Pohraniční stráže a těch,kteří v 50.letech stavěli drátěné překážky nabité elektrickým proudem. Zavzpomínali si u piva na staré dobré časy,zazpívali si častušky a písně o tvrdé pěsti dělnické třídy. Čestnými hosty byli civilní pomocníci PS,kteří pečlivě slídili a udávali.Sjezd rozhodl, že se sejdou zas v r.2001,aby oslavili 50.výročí přijetí zákona o ochraně státních hranic. Zákona,na jehož základě se popravovalo,mučilo a zavíralo.--Svit Zlín přestal dodávat boty do Ruska,které za dodané zboží neplatí a tím jejich dluh stále roste. Svit vyrobí letos na 4 miliony párů obuvi,hlavně pro export na západ.--Jsou lidé,kteří na dopisech do ciziny uvádějí na konci zpáteční adresy písmena "ČRR"-Česká rozkradená republika.--Restituce Čechům žijícím v zahraničí komplikuje fakt,že ČR uzavřela smlouvy s 35ti státy,které vyplatily krajanům kompenzace. Např. USA je vyplácely z našeho zadrženého zlata. Z toho vyplývá,že nárok na kompenzaci by měli mít jen lidé,které jejich nová vlast po odchodu z Československa nijak neodškodnila. Seznam osob však neexistuje.--J.Čumpelík /Shelton,USA/ se domnívá,že dnes nemá český národ žádnou "elitu". Dokazuje to prý i nová akce "IMPULS"-viz náč článek na str.1.--Závěť Hany Benešové zůstává nesplněna. Muzeum z vily v Sezimově Ústí není a i dnešní vláda ji užívá k rekreaci. V okolí koluje petice /z podnětu soc. dem.senátora J.Musiala a ODS senátora P.Eyberta.Akci podporuje starosta města Jaroslav Schneider.--Nejhorší mučírna StB v Brně byla v Příčné č. 6. V Písárkách řádili vyšetřovalé bratři Hrazdirové a J.Daniel. K.Herman nám poslal také fotografie z Mírova,z Kartouz,Uh.Hradiště,Borů a jiných věznic,kde trpěli naši vlastenci v 50.letech.--Vyšla publikace z pera dr.Jiřího Kotyka "Pardubické nezákonné procesy 1948-1952",60 stran. Nejčastější je zmínka o prof.místní mlynářské školy ing.J.Žemlovi; jeho jméno figuruje vlastně ve všech zmíněných procesech. Ten za války spolupracoval se záp.parašutisty skupiny BARIUM./Žemla se narodil v květnu 1900 v Bošovicích u Brna a zemřel 12.8.1977 v Efers,Florida,USA./ Brožuru lze objednat za $5 přes "KL".--Nejlepší šumavský med má J.Hájek v Zelené Lhotě.Pochází z Pardubic.--J.Urbanová nás informovala o celosvětovém Sympoziu sochařů ve Vejprtech.--Muzeum B. Smetany je na Novotného lávce, za rohem od Karlova mostu v Praze.--Z Chorvátska došla zpráva,že v Daruvaru v České škole byla odhalena busta J.A.Komenského.O instalaci se postaral ak.sochař Josef Vajce z Prahy.--Angl.firma Wiggins Group uvažuje o koupi letiště v Pardubicích/civilní části/,které má povolený mezinárodní provoz ve vých.Čechách.Je tam aktivní býv.velitel vojenského letiště plk.Hřebačka.--Pokud někdo sloužil u PTP 30 měsíců,měl by dostávat měsíčně k důchodu příplatek 450 Kč.Největší šok zažili v r. 1953,když při měnové reformě přišli o všechny úspory.--Porozuhodný byl ve filmu "Návrat ztraceného ráje" americký herec Adam Davidson,35.Jeho pradědeček pocházel z Krakova. V Praze se mu nelíbí graffiti,hlavně na zdích pěkných budov a v poslední době i v podzemní dráze.--Známý katolický teolog Ivan O.Štampach přestoupil do kléra církve staro-katolické. --V zámečku Kinských ve Val.Meziříčí byla zdařilá výstava fotografií z Podkarpatské Rusi z kamery Rudolfa Štursy z Brna. Jeho matka byla Rusínka z Koločavy.--Pavel Janoš /V.Junkové 306,530 03 Pardubice/ byl v r.98 "Cukrářem a pernikářem roku". Jeho syn Josef /ročník1926/ se stal mistrem cukrářem a pernikářem.--Pardubice mají Evropský spolkový dům-ESD. Informace na radnici na Pernštýnském náměstí.--4.Setkání býv.PTPáků na Libavě se konalo 24.6.99 za účasti 300 osob. Promluvili:JUDr.Bohumír Dufek a arcibiskup Jan Graubner z Olomouce.O zdar sjezdu se zasloužila místní vojenská posádka. Zprávu tisku dodal Frant.Cigánek z Přerova.--V Tyršově domě byla zdařilá výstava děl krajanského malíře R. Kučery z Holandska.--"Polygon"č.5-6/99 měl článek P. Štillera "Vrahové Jana Masaryka".Stojí v něm,že vraždu provedlo 5 kom.agentů: A.Schramm, Josef Vávra-Staříik,Jan Hradil,Oldřich Kojecký a Vilém Krajčírovič.--Staré hornické město Staré Hory /dříve Cukmantl/vydalo "falešné"jedno-dollarové bankovky s trochou zlatého prachu na rubu. V okolí lidé věří,že v opuštěných štolách kolem Příčné hory se pohybuje skřítek Arnulf.--Am.kompjútrová firma Jabil Circuit plánuje investovat na 80 mil.$ dp nové továrny v Pardubicích.Pracovalo by tam na 800 lidí.--Společnost Jana Masaryka vydala další č. 4 svého "Informačního Zpravodaje". Obsahuje popis odhalení Pamětní desky JM ve dvoře Černínského paláce současným českým ministrem zahraničí dr.Janem Kavanem. Číslo připravil JUDr.Ant.Sum s dr.Milanem Jakobcem,dr.Josefem Patejdlem,dr.Boh.Hynkem,Janou Matlachovou,Vladkou Knapovou a Lídou Pečenkovou. Jen jasnost drobného tisku na poslední stránce byla špatná.Obsah je jinak zajímavý. Těšíme se na č.5.

Osud mu nepřál

Jiří Svoboda /na obrázku/ se narodil v Praze 3.května 1925,maturoval na r. gymnásiu v Praze 2 a 20.10.45 se zapsal jako řádný posluchač vysoké školy zem.a lesního inženýrství v Dejvicích.Z indexu lze vyčíst,že zvolil odd. lesní.Poznal jsem ho, když jsem co "hnojař" a demonstrátor prof. nár.hospodářství Stockého na lesní fakultu docházel. Pracovali jsme také ve Spolku posluchačů. Už v té době jsem se dověděl,že Jiří dojížděl s několika kolegy na lesní praksi do hájovny poblíž Prášil na Šumavě,asi 6 km od státních hranic. Po únoru 48 pomohl do zahraničí několika studentům zem.a lesní fakulty. Přišel jsem na řadu koncem června 48. Jiří s třemi kolegy mě dovezl autem po silnici č. 190 k Černému potoku,vých.od Žel.Rudy. Šel jsem sám a během tří dní jsem byl na druhé straně. Musím říci:s notnou dávkou štěstí.V létě toho roku Jirka dovedl až k hraničním kamenům mj.Oldřicha Čerycha,Karla Šnajberka se čtyřmi dalšími osobami,Zdeňka Horského a Ladislava Boučka. V této oblasti se v té době pohyboval také student les. inženýrství Josef Řehounek /jediný student postřelený do nártu kulkou StB při demonstraci v Nerudově ul.25.2.48/. Řehounek prokazatelně převedl za hranice plk.let.Lubomíra Volku,učitele na Let. akademii v Hradci Králové.. Jiřímu Svobodovi se pomoc poskytnutá v dobré vůli Horskému a Boučkovi tragicky nevyplatila. Oba se ve francouzské zóně dali naverbovat do franc.zpravodajské služby a vrátili se ilegálně do ČSR. StB je zatkla a prozradili úlohu Jiřího Svobody a jeho přátel. 12. prosince 1948 byl zatčen a po výsleších a konfrontacích byla sestavena 11ti-členná protistátní skupina.Byli postaveni před státní soud v Praze ve dnech 24.-27.května 1949. Hlavním obžalovaným byl redaktor "Lidových novin" Lad.Bouček, který měl ze záp.Německa navázat kontakt s poslancem Štulíkem a poslankyní Kleinerovou v USA. Dostal 15 let. Zdeněk Horský byl méně aktivní a dostal 8 let. Jiřího Svobodu usvědčil před soudem jeho komplic Jan Císař,že spolu byli několikrát na státní hranici a jednou ve Zwieslu na něm.půdě a sešli se s agentem CIC Martinem Andersonem /českého původu/. Jiří Svoboda byl odsouzen na 15 let. Nižší tresty dostali:studenti Jan Císař, Jaromír Kuchynka,Karel Vágner,Emilie Kratinová,koncertní mistr Národního divadla B. Klabík,zubní technička Alžběta Klabíková,spisovatel Antonín Horský a úředník Ant.Váně.Byli obviněni,že věděli o činnosti hlavních obžalovaných a neoznámili ji StB.

Jiří Svoboda byl po odsouzení nejdříve vyšetřován v jiných souvislostech hrubým "referentem" Vincou Hrabákem,pak vězněn na Pankráci, v Ruzyni a na Borech. Od léta 1949 prošel těmi nejhoršími tábory na Jáchymovsku,kde se dolovala uranová ruda /Mariánka,Vykmanov,Bratrství, Svatopluk,Rovnost/, v letech 1956-60 byl vězněn na Bytízu. Byl propuštěn z Mírova až v květnu 1961 /po 11ti letech věznění/. Instinkt a přátelé mu poradili,aby šel tam,kde je zdravý horský vzduch,proto se vydal do Tater.Tam se sešel se svou budoucí manželkou Věrou,roz.Jandovou z Rokycan. Svatba byla v r.1965. Brzy na to začal marodit a 28.6.1966 /bylo mu jen 41 let/ v Praze zemřel,na strofii kostní dřeně. Dcera Věra se narodila po smrti svého otce a žije nyní provdána v USA. Vdova po Jiřím,paní Věra Svobodová má adresu:Blattného 2314, 155 00 Praha 5-Stodůlky,tel.652-1364, se touto cestou obrací na naše čtenáře,aby se s ní spojili, pokud Jiřího Svobodu znali,byli s ním vězněni a pod. Byla to ona,která mě upozornila,že ve filmu "BUMERANG", který byl nedávno natočen v Příbrami-Bytízu, jednou z hlavních postav je lesní inženýr Jiří Svoboda. Tuto roli sehrál s úspěchem známý herec Jiří Schmitzer. Je to důvod,proč bych rád film viděl.

M.Janeček.

Policie nadále hlídá americké objekty v Praze

Praha (ČTK) - Bezpečnostní opatření v centru Prahy, které v pátek vyhlásila policie kvůli výhrůžnému anonymu, pokračují. Policie zatím odmítá sdělit jakékoli podrobnosti. Podle televize Nova mají být cílem hrozby především americké instituce. Budovu Rádia Svobodná Evropa/Rádia Evropa (RFE/RE) střeží policejní hlídky v neprůstřelných vestách, ozbrojené samopaly. Mluvčí rádia řekla, že stanice obdržela upozornění na bezpečnostní riziko spojené s možným teroristickým útokem. Policie střeží rovněž americké velvyslanectví. Jiří Suttner z policejního prezidia oznámil, že opatření potrvá až do odvolání. *MfD ČTK/ČR*

Pomník obětem komunismu

PRAHA - Důstojně připomínat budoucím generacím oběti lidí, kteří se postavili komunistické zvůli, by měl pomník obětem komunismu na pražském Petříně. Městská rada Prahy v úterý souhlasila se záměrem na jeho vytvoření.

Senát podpořil dvojí občanství

Praha (ch, ČTK) - Senát včera podpořil návrh novely, podle níž budou moci někteří bývalí občané československé federace, nyní státní občané Slovenska, zjednodušeně nabýt českého občanství.

Horní komora rozhodla, že se návrhem novely příslušného zákona, kterou již schválila Poslanecká sněmovna, nebude zabývat, a postoupí ji rovnou k podpisu prezidentu republiky. Tento postup ústava umožňuje.

Novela se týká jak slovenských občanů, kteří od 31. prosince 1992 nepřetržitě žijí v České republice, tak těch českých občanů, kteří od rozdělení žijí na Slovensku a dosud nenabyli jeho občanství. Promítá se do ní i zmírnění podmínek pro udělení českého občanství osobám, jež mají v republice přiznané postavení uprchlíka.

Předloha se vztahuje i na příslušníky zaniklé komunity. Má tak vyřešit problém "dětí z E 55", tedy odložených potomků prostitutek pracujících na této silnici. *MfD 30/9'99*

K občanství se vztahuje i druhá právní norma, kterou včera Senát schválil. Ta umožní získat české občanství i krajanům žijícím v zahraničí. Předloha, která nabude účinnosti dnem vyhlášení, musí ještě stvrdit podpisem prezident republiky. Schválení předlohy o státním občanství některých bývalých československých státních občanů podpořilo 50 z 67 přítomných senátorů, pět bylo proti.

Zákon je určen českým krajanům žijícím v zahraničí a všem, kdo byli československými státními občany a občanství pozbyli v době od 25. února 1948 do 28. března 1990. Odstraní problémy legislativy z roku 1990, kdy byly novelizovány předpisy o nabývání a pozbývání státního občanství. Novela se však nevztahovala na bývalé občany, kteří naturalizací nabyli státní občanství USA a podle Úmluvy o naturalizaci z roku 1928 původní občanství ztratili. Platnost smlouvy skončila v srpnu 1997.

Krajané budou moci české občanství získat prohlášením před zastupitelským nebo okresním úřadem, aniž se vzdají svého nynějšího občanství.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

V Bratislavě vyšla skvostná knížka "Žena menom Katarína", 148 stran, z pera K. Pospíchalové. Jde o manželku gen. let. v. v. v Anglii. Obsah je pikantní a elegantní.--21.1.99 zemřel v Mnichově literární kritik dr. Jaroslav Dresler, nar. 16.2.25 v Brně. Pracoval dlouho pro RFE.--Slovenský tisk připomněl, že Štefan Roman zemřel v Torontě před 10ti lety.—V Sydney zemřel baťovec Rudolf Šícha.—Dobrou zkušenost jako "au-pair" v Anglii měla Vladka Vacenovská z Ratíškovic.--Dr. Josef Kratochvil-J.K. Baby píše v Keumatu/Německo/ své "Vzpomínky". Zasloužil se o čs. skauting v exilu a čs. dálkovou školu.-- Hledá se Vlad. Klečka s paní Helenou. V Austrálii?--Na poslední oslavě 28.X.1918 se v Caracasu na velv. ČR sešlo asi 300 krajanů, včetně Mirka Skocha.--Z Vídně se ozvala Věra Kobližková, z Prahy Vl. Richter.--22.10.99 tomu budou 2 roky, co zemřel P. Jaroslav Kubovec.—Místo kat. duch. správce v Kolíně n.R. je stále neobsazeno.—P. dr. Alois Krchňák oslavil "75".--Zajímavé náb. texty nám z Holandska poslala B. Moučková.--V Košicích vychází "Česká Beseda" za red. Mgr. H. Miškufové/Hlavná 70, 040 01 Košice/. --Interpress Ltd. prodává dvoudílné dílo "R.W. Seton-Watson, Documents 1906-1951". Cena US$50.--Maoři na N. Zélandě se pokoušejí soudně prosadit, aby se země jmenovala AOTEAROA. Naši krajané jim drží palce.--Rektorem Nepomucéna v Římě je dr. Karel Janoušek.--Sarajevo navštívil Otto Habsburg, 85. V ČR není příliš populární. --Ve Včelákově /okr. Chrudim/ přednášel školním dětem Jaroslav Marek, který žil v Tasmánii.--Hugo Haas zemřel ve Vídni a je tam pochován.--V Lundu /Švédsko/ vycházel od r. 1973 bulletin "Čechoslovák". Číslo z dubua 74 mělo dokonce 28 stran. Jméno vydavatele nikdy uvedeno nebylo a adresa byla na Box. Kdy nastal konec?--Libuše Š. shání adresu šach. mistra L. Pachmana. Kdo ji ví?--Ostrov Gough, který se měl stát Svob. ČSR v 50. letech, měří 90 km² a patří V. Británii. Nikdo tam nežije.--Dirigent Jaroslav Opěla se z Německa vrátil do Zlína.--S. Brzobohatý-Berton oslavil 2.3.99 v Sydney své 75. narozeniny. Pochází z Brna-Židenic a přispíval podnětnými články do všech našich krajanských publikací.--Kniha I. Jelínka/Anglie/ "Jablko se kouše", 716 stran, vyšla ve Vimperku v nakl. Torst.--V JAR žilo na 7.000 našich, ale dnes je jich jen asi 1.500. Řekla to novinářům ve Zlíně Sally Machalová, která se provdala za automechanika Fr. Machalu z Březové.--"Polabské Listy" měly reportáž o jihlavském rodákovi Luďkovi Holubovi, který se jako malíř proslavil v Malmö ve Švédsku. Maturoval na r. gymnásiu v Nymburku. Už tehdy projevil nadání jako grafik a fotograf.--W. Šetina šel po stopách svých předků a byl v Přelouči, Živanicích, Lohenicích, Pardubicích a L. Bohdanči. Jinak tvrdí, že v ČR není novinářská etika.--V Soho v Londýně je k dostání ABSINT, imp. z ČR. Pálí se v Jindř. Hradci a obsahuje 75 proc. alkoholu.--Eugen Hoffmann je stále odp. redaktorem "Mukla". Adresa: Postfach 4111, CH-8022 Zürich, Švýcary. Zvlášť zajímavé jsou články Fr. Bíma, plukovníka ve výslužbě.

Bude vás zajímat

Ke konci minulého roku jsme se navždy rozloučili s Josefem Buršíkem. Připomeňme si jej jednou z jeho vzpomínek.

Joe Buršík - ze seriálu Baťovci vzpomínají:
„Rovnost před zákonem je základním pilířem každé velké organizace!"

V sedmdesátých letech jsem se zúčastnil důležité porady na ministerstvu průmyslu v Singapuru. Bylo to v pátek. Když jsem se loučil s předsedou, pravil s úsměvem: „Kam pospícháte, v této pozdní době jsou již všechny kanceláře zavřeny". Vysvětlil jsem mu, že to je sice pravda, ale páteční noc věnuje u Baťů každý, tedy i oblastní koordinátor, psaní týdenní zprávy, která musí být ještě téhož dne odeslána našemu šéfovi. Předseda ale poznamenal, že Buršíkova zpráva nemůže být tak veledůležitá, aby se bez ní tak mocná organizace jako Baťa neobešla. Pak se ale zamyslel a dodal: „Ale jak znám Baťu, sleduje tím ještě něco jiného. U Baťů i vysocí hodnostáři podléhají stejnému zákonu jako je on podřízení."

Potom nám vypravoval toto: Singapurská armáda byla cvičena izraelskými instruktory. Rozhodnutí pro ně padlo po pečlivém hodnocení mnoha národních armád a jejich systémů, včetně oddanosti, výkonnosti, hlavně pro princip „žádné vyjímky", předpisy platí pro každého bez ohledu na politické a společenské postavení!

Nebylo by to k zamyšlení i pro naši vládu a parlament?

TOM STOPPARD: 60. NAROZENINY

Dramatik a spisovatel

Mezi šedesátníky se zítra zařadí anglický dramatik Tom Stoppard, rodák z moravského Zlína. Narodil se v rodině Baťova zaměstnance a původně se jmenoval Tomáš Straussler. Před hrozbou rasových zákonů vycestovala rodina krátce po synově narození do Singapuru. Tam přijal Tomáš jméno po svém druhém otci, britském důstojníkovi. Od roku 1946 je jeho domovem Anglie.

Stoppard začínal jako novinář, psal divadelní kritiky a divadelní, rozhlasové a televizní hry, patřící do proudu tzv. absurdní dramatiky. U nás je známý od konce šedesátých let, kdy v časopise Divadlo vyšla jeho hra Rosencrantz a Guildenstern jsou mrtví (1967), vtipně domýšlející osudy Hamletových spolužáků, a ve Světové literatuře se objevily obsáhlé úryvky z románu Lord Malquist a pan Moon (1969).

V následujících dvou desetiletích se o Stoppardovi moc neslyšelo. Čas od času nicméně pronikly informace, že podporuje nezávislé kulturní aktivity ve východoevropských zemích... Bytové divadlo Vlasty Chramostové přivedlo Stopparda k aktovce Cahoots Macbeth (Kohoutův Macbeth) a do Prahy v době komunistického režimu umístil děj hry Profesionální faul (1977), jejíž text pak koloval v samizdatu. Knižně vyšel v Torontu, kde byl zinscenován českými ochotníky.

V roce 1984 na univerzitě v Toulouse převzal za Havla čestný doktorát, přispěl do sborníku Václav Havel or Living in Truth a postaral se o analogickou inscenaci Havlovy hry Largo desolato.

Listopad 1989 vrátil Toma Stopparda do českého divadelního prostředí. V roce 1994 ozdobila jeho účast mezinárodní divadelní festival v Plzni, loni v únoru byl přítomen pražské premiéře své hry Arkádie. Literární cena nesoucí Stoppardovo jméno, udělovaná od osmdesátých let, patří u nás k těm nejprestižnějším. Tom Stoppard spolupracoval také na scénáři k filmu Zamilovaný Shakespeare, který letos získal několik Oscarů. *fk*

NAŠI V USA

Dr. M. Kerner z Winthrop, MA vyjádřil uspokojení nad tím, že na Hradě českých králů je dnes muž, který jako hlava české republiky jde příkladem napřed a pokračuje v tradicích Tomáše Masaryka.-- Radek Adamec navštívil známější krajany v Kalifornii a na Floridě a své dojmy popsal v příloze "LN". Zachycení: Jan Pinkava, Elia Cmíral, Evžen Kolář, Jan Tříska, Edita Brychtová, Ivan Šplíchal/G Vera/; na Floridě: Waldemar Matuška, Olga Blechová, Kristián Kodet, Jiří a Helena Šafránkovi, Petr a Jana Kratochvílovi, Ivan Král s matkou. Extra kapitolu věnuje autor býv. šéfovi ČSSD, Jiřímu Horákovi: nazývá ho milionářem, který za měsíc na burze "vyhraje" 25.000 dolarů. Jeho chuť k jídlu je neutuchající a má rád čínská jídla.--Češi v USA uvítají dvojí občanství. Půjde jen asi o 30.000 osob. Ota Koutný mluvil s novináři za rakouské občany českého původu a ocenil, že při senátu byla ustavena "konzultativní rada komise, která je sestavena z krajanů z celého světa".--Org. AISE /Am. Intercultural Student Exchange:, 4619 Clay Ct. Lane, Arlington, TX 76017, USA hledá americké rodiny, které by mohly hostit českého studenta či studentku po 10 měsíců.--Fr. Šipera, 252 N. Walnut St., Ottawa, OH 45875, USA, vydal svůj životopis "Immigrant´s Dream", 258 stran a prodává jej za US$21:95.--Při cestách za krajany najezdí P. Petr Esterka z LA statisíce kilometrů. /Dříve tu práci z Vatikánu dělal dr. Jaroslav Škarvada./--Chcete-li navštívit floridský Masaryktown a tamní čs. museum, pište pro jistotu na: Mrs. V. Cimbora, 18825 Rosephil St., Spring Hills, FL. 34610.--Eduard Ingriš, autor písně "Teskně hučí..", zemřel v Reno, Nevada 11. ledna 1991. Památkovou síň má v muzeu ve Zlonicích u Slaného.—Alex. Dolinay má 3 děti, ne 2. Momentálně s dětmi pomáhá jeho matka z K. Varů.--V Clevelandu, Ohio zemřel býv. starosta města Ralph J. Perk. Byl upřímným přítelem Čechoslováků a v jeho kanceláři pracoval V. Hyvnar.--V Aurora, CO zemřel přírodní léčitel a voj. veterán Karel Bukáček, 80.--V Omaze zemřel známý senátor Roman Hruška, 94. Zasloužil se o to, že v r. 39 nebyl z Ellis Islandu deportován Tomáš Baťa a jeho zásluhou bylo zřízení čs. sbírek v Lincoln, NE /jsou tam věci po red. J. Jostenovi, red. F. Kopeckém a j./.--15.8. oslavil Tony Cifka s manželkou Cecilií zlatou svatbu v české restauraci "Golden Europe" v Arvada, CO.--220 pláten Fr. Kupky z majetku Medy Sokolové, nyní Mládkové, z USA má být vystaveno permanentně v býv. Sovových mlýnech v Praze, ale naráží na problémy. Budova patří magistrátu města Prahy, který přispěl na úpravy částkou 20 mil. Kč.--P. Vojtěch Vít, OSB sdělil našim krajanům v Chicagu a okolí, že jeho nástupcem bude P. Dušan Hladík, misionář a dobrý muzikant. /Co se stane s "Hlasem národa"? Vyzná se v tiskárenském řemeslu také?/--Hledá se MUDr. Jaroslav Vondrůšek-"Mamutík". San Diego?--K 90. výročí založení Sokola v L. Angeles, CA vyšla Pamětní publikace, 32 stran. Přispěla do ní i Kay, vdova po Rudolfu Frimlovi.--Jediný syn Nikity Chruščova, Sergei, se v USA stal americkým občanem. I jeho manželka Valentina.--Prof. Jaroslav Mráček, rodák z Montreálu a býv. resident Toronta, 71, zemřel v San Diegu, CA. Založil tam Spolek přátel čs. hudby. Jeho pomocníkem byl Martin Zubatý a bude nejspíš v této práci pokračovat.--Na Havaji se potýkají se zdrav. potížemi manželé Davidovi.--Stan Sukdolák, Zoufalka II č. 984, 584 01 Ledeč n.Sáz., ČR, hledá své příbuzné v USA. /Teta Mary Piroth žila do r. 1955 v Astorii, NY./--V Metropolitní opeře v NY měla úspěch česká pěvkyně Eva Urbanová. V Praze jí vyznamenali Cenou Thálie.--StB plánovala v r. 1962 únos Josefa Mašína ze záp. Německa.--V archívu listu "The Dawson News" se našel výtisk z 8.5.1930, v kterém je článek J. Welzla o kmenu trpasličích Eskymáků. Objevil je v r. 1911, měřili jen asi 105 cm a vážili pod 20 kg.--Dr. Přemysl S. Tůma z Niland, CA, s paní, v r. 1997 znovu navštívil hrob J. Welzla v Dawson City, Yukon.--Tisk v Texasu znovu vzpomněl statečnosti bývalého starosty Františka Gajdy-Převáděče z Lanžhota.

Dr. Zdenka E. Fischmann (1923-1999)

Zdenka Fischmann died at the age of 75 after a long debilitating illness, in her recent home in Phoenix, Arizona where she had moved after the death of her husband. She will be sorely missed by her Arizona friends, by her many friends in California where she and her husband had spent so many years, and by all her friends in the Czechoslovak Society of Arts and Sciences. She was well known in SVU as one of is oldest members and highly respected as a dedicated worker and editor.

She was one of the most prominent musicologists in SVU. She had received her PhDr. in musicology from Charles University in 1948. After leaving Communist Czechoslovakia, Zdenka and her husband first settled in Panama, where she taught music at the Universidad de Panamá and attained the rank of Associate Professor. She published numerous works on Czech music, the latest being her *Janáček-Newmark Correspondence*, published in 1989.

In California she worked for many years as a music therapist for Patton State Hospital and published many works on psychotherapy. Among them are the following: *Therapeutic Work with Spanish-Speaking/Surnamed Penal Code Patients in a State Hospital* (1990) and a work she compiled *Listen to Us: An Anthology of Creative Writing of Patton State Hospital Patients* (1991).

She was from the beginning a very active member of the Los Angeles chapter of SVU. Since 1969 she was chief editor of the *Los Angeles SVU Bulletin*. During the period 1980-1992 then the editor of the *SVU Bulletin*, an English counterpart of the Society's newsletter *Zpravy*. She was on the editorial board of *KOSMAS*

Zdenka Fischmann was one of those people for whom no task was too great or too small. She was utterly dedicated to the aims and goals of SVU and ready at all times to give a helping hand. This is how so many of us got to know her, love and admire her. With her passing, the SVU and its member have lost a great friend and a great lady. *V. BORKOVEC*

Old West Stamp Shop
Established 1953
Complete Line of Philatelic Supplies
Tony & Cecil Cifka
Room 233 University Bldg (303) 629-5182
910 16th Street Denver, Colo 80202

V Cedar Rapids, Iowa se nachází Národní české a slovenské Muzeum s knihovnou.

Měsíčník moravského humoru a srandy:
"Trnky-Brnky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR.
US$10 za rok..